

TSUI TSU-BO

LENIN

Punainen valo loistaa kaikkialle Andreaksensalista, valaisee koko maailmaa; eri maiden työtätekevien edustajain puheet, heidän äänensä järkyttävät maapalloa — Kommunistinen Internationale on kokoontunut III kongressiinsa. Tänään Kremlinä on tullut todella ihmiskunnan erilaisten kulttuurien erinomaisen yhtymisen symboli.

Lenin esiintyi kongressissa monta kertaa. Hän puhui vapaasti saksaa ja ranskaa, harkiten ja punniten rauhallisesti jokaisen sanan. Eikä Leninin esiintymisessä ollut mitään yliopiston professorille ominaista. Hänen käyttäytymisensä yksinkertaisuus ilmensi suoraluontoisen ja järkkymättömän poliittisen toimihenkilön. Kerran satuin tapaamaan Leninin käytävällä, ja keskustelimme muutaman minuutin. Hän osoitti minulle eräitä Idän kysymystä valaisevia asiakirjoja ja sitten pyydettyään anteeksi poistui kiireisiin valtionhoidon tehtäviinsä.

Joka kerta, kun Lenin puhui Andreaksensalissa, oli mahdotonta päästä puhujalavan luo — kaikkialla sekä tuoleilla että pöydillä istui ihmisiä eikä omenakaan olisi sopinut putoamaan. Kun valot syttyivät salissa, Leninin suuri varjo muodosti ihmeellisen kuvan langetessaan tunnuslauseille ja plakaateille „Kommunistinen Internationale”, „Kaikkien maiden proletaarit, liitykää yhteen!”, „Venäjän Sosialistinen Federatiivinen Neuvostotasavalta”. Punaiselle taustalle muodostunut siluetti synnytti erikoisia tunteita ja oli erinomaisen symbolinen... Leninin puheen viimeiset sanat hukkuivat suosionosoitusten myrskyyn...

Heinäkuun 6 päivänä 1921.

* * *

„Elektrosila” tehdas № 3, entiset „Dynamon” verstaat.

Lokakuun vallankumouksen vuosijuhla. Juhlakokoukseen tehtaalle oli kokoontunut paljon väkeä... Tehtaan työmiehet, rehelli-

set uurastajat, olivat elämässään kokeneet kovia ja nähneet paljon: he olivat nähneet julmat kasakat hajoittamassa työläisten kokouksia, olleet mukana myrskyisissä lakoissa, käyneet läpi sitkeitä verisiä taisteluja vihollisia vastaan. Mutta tänään Lokakuun vallankumouksen vuosipäivänä heitä juhlietaan ja tervehditään joukolla! Toimitsijat ja työläiset ja heidän perheensä tulivat tehtaalle ryhmä ryhmän jälkeen...

...Kaikki nousevat seisomaan kunnioittaakseen vallankumoustaistelussa kaatuneiden muistoa. Suruhymnin sävelten vaiettua puhujalavalle nousee toinen toisensa jälkeen puhujia, jotka tervehdivät lämpimästi läsnäolevia.

Kaikilla läsnäolevilla on erinomaisen juhlallinen mieliala. Sitten he näkevät aivan odottamatta, että Lenin nousee puhujakorokkeelle. Kaikki salissa olevat liikahtavat joukkona eteenpäin. Muutaman minuutin ajan tuntuu kuin ihmettelylle ei tulisi loppua. Hiljaisuus ei kuitenkaan kestä kauan: äkkiä sen rikkovat „hurraa”-huudot, suosionosoitukset, joista vapisee taivas ja maa...

Työläisten katseet suuntautuvat yhteen kohtaan — Leniniin. Jännittäen kuuloaan he seuraavat tarkasti Leninin puhetta painaakseen mieleensä jokikisen sanan. Hyvin yksinkertaisilla ja selvillä esimerkeillä Lenin osoittaa vakuuttavasti, että Neuvostovalta on työtätekevien oma valta, ja työtätekevät tajuavat itse tämän totuuden päivä päivältä yhä selvemmin ja joka päivä se käy heille yhä ymmärrettävämmäksi.

„Aseistettu mies, joka herätti menneisyydessä työtätekevien joukkojen tietoisuudessa kauhua, ei nyt Punaisen Armeijan edustajana ole kauhea, vaan on heidän puolustajansa”¹.

Leninin viimeiset sanat hukkuivat myrskyisiin suosionosoituksiin. Tuntui etteivät tehtaan seinät kestä sellaista suosionosoituksen jyrinää, „hurraa”-huutoja ja „Internationalen” juhlasäveliä — siellä heräsi eloon ja kasvoi suuri ja mahtava energia...

Kokous päättyi. Suurin osa läsnäolleista lähtee ruokalaan juhlaillalliselle...

Punaisen Lokakuun vuosipäivälle omistettu juhlatilaisuus oli tehtaalla todella juhlallinen...

Marraskuun 8 päivänä 1921.

¹ V. I. Lenin, Teokset, 33. osa, s. 96.— Toim.